

Harcos költő a harcosok között

(*Tyihonov elvtárs a Petőfi-akadémia könyvnapján*)

Az ajtó kitárul. Az Intézet parancsnoka ezüstöshajú, zömök férfit bocsát be maga mögött. Több száz szempár szegeződik rá. És több száz tenyér dübörgő tapsvihara csattan tel, amikor Nyikoláj Tyihonov átlépi a Petőfi Politikai Tisztképző Intézet dísztermének küszöbét.

A Petőfi-akadémia házi könyvnapján ünnepsége van ma, amelyet a Magyar-Szovjet Barátság Hónapja alkalmából a Szikra közreműködésével rendez. De az ünnepségnek külön fényt és jelentőséget ad az, hogy Tyihonov elvtárs a Szovjet Írók Szövetségének helyettes főtitkára, a Szovjet Hadsereg alezredese és nem utolsósorban: az akadémia névadójának, Petőfinek lelkes orosz fordítója vesz rajta részt.

Otta István ezredes elvtárs, az akadémia parancsnoka meleg szavakkal üdvözli a vendéget:

— A Magyar-Szovjet Barátság Hónapjában még világosabban mutatkozik meg az a hatalmas segítség — mondotta —, amelyet a Szovjetunió és nagy tanítómesterünk, Sztálin generalisszimusz nyújt épülő szocializmusunknak. — Kiemelte, hogy Tyihonov elvtárs személyében annak a Szovjetuniónak képviselőjét üdvözöljük, amelynek köszönhetjük a szabadságot, amelyért Petőfi Sándor élt, hevült és életét áldozta.

Utána Tyihonov elvtárs emelkedik szólásra. A könyv jelentőségéről beszél a békéért folyó harcban. Megmegújuló tapsok között mondja:

— A Szovjetunió számára semmiféle hadsereg nem veszélyes. Nekünk azonban van egy fegyverünk amely igen veszedelmes ellenségeink számára, amely erősebb minden titkos fegyvernél: ez a mi forradalmi igazságunk fegyvere, az igazság szava. És ha emellett megtanuljuk a lenini-sztálini stratégiát is, legyőzhetetlenek leszünk.

— Azt gondolom — folytatta —, helyesen nevezték el ezt az intézetet Petőfiről. Petőfi rendelkezett a forradalmi igazság fegyverével. Ő ma is éppúgy a magyar néphadsereg tisztje, mint akkor volt.

Ujra meg újra kitörő tapsvihár közben mutat rá Tyihonov elvtárs a béke erőinek legújabb sikerére: a szovjet-kínai barátsági szerződésre, a békefront nyolcszázmilliós seregére és a kapitalista országok mellettünk álló dolgozóinak millióira

— Az idők megváltoztak — mondja. — *Mi ma olyan erősek vagyunk, mint még soha. Hiába akarják ellenségeink a népek igazságának és békeakarátának lángját elnyomni: a Szovjetunió magasra tartja azt és utat mutat a dolgozók számára. Győzni fogunk, mert velünk van a béketábor, a Szovjetunió dolgozóinak és az egész világ dolgozóinak vezére, aki már oly sok győzelemre vezetett bennünket: Sztálin elvtárs.* Tyihonov elvtárs beszédét a szovjet-magyar barátság, a szovjet hadsereg és a magyar néphadsereg éltetésével fejezte be.

Utána Devecseri Gábor elvtárs ismertette Tyihonov elvtárs régi és bensőséges kapcsolatait a magyar irodalommal.

A könyvnap műsor keretében az akadémia énekkara magyar és szovjet dalokat, indulókat adott elő, Berzeviczy Gizella elvtársnő ismertette Osztrovszkij: Az acélt megedzik című regényét, majd Zelk Zoltán és Kuczka Péter elvtársak saját verseiket olvasták fel. Ilosvay Katalin elvtársnő Tyihonov Pohárköszöntőjét szavalta.

Az ünnepség befejeztével megkezdődött a könyvadás. Az eredmény? Bármily sok jelét láttuk már eddig is népünk kultúréhségének, a jó könyv szeretetének, alig akarunk hinni annak, amit saját szemünkkel látunk. A rendelkezésre álló alig két óra alatt az akadémia tisztjei és tisztjelöltjei közel 20 ezer forint értékű könyvet vásároltak, illetve rendeltek!

Tyihonov elvtárs hosszan elbeszélgetett még a bajtársakkal, kérdezgette őket és válaszolt kérdéseikre. Készségesen beírta nevét műveibe, majd a tiszték és tisztjelöltek kérésére elmondotta a Vörös Hadseregről írt versét és Pohárköszöntőjének befejező részét.

Tyihonov elvtárs Pécsen

Hétfőn délben Pécsre érkezett Nyikoláj Tyihonov, a világhírű szovjet költő. Érdeklődött Tyihonov elvtárs a helyi írók felől, a pécsi, illetve a bányai Magyar-Szovjet Társaságról, aztán hosszasan elbeszélgetett az él-munkásokkal. A fogadás után Tyihonov elvtárs a város megtekintésére in-

dult. Délután meglátogatta a Zsolnagvár dolgozóit, megtekintette az üzemet, beszélgetett az üzem munkásaival. A dolgozók szeretetük jeléül gyönyörű ezinvázát adtak át neki. Tyihonov elvtárs tolmácsolta a leningrádi Lomonoszov-porcelángyár dolgozóinak üdvözlését.